

OZNANILA

09. junij 2013

NEDELJA	10. MED LETOM
09.06.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h SLOVESNOST PRVEGA SV. OBHAJILA</i> <i>za +Matevža Krajnc, obl.</i>
Ponedeljek	Bogumil
10.06.	<i>ob 19h za +Martina Tržan</i>
Torek	Barnaba, apostol
11.06.	<i>ob 7h za rajne starše Grebovšek</i>
Sreda	Adelajda
12.06.	<i>ob 19h za +Urško Hrovat, osmina</i>
Četrtek	Anton Padovanski
13.06.	<i>ob 8h na Pernovem za +Franca Šuper in sorodnike, obl.</i>
Petek	Rihard
14.06.	<i>ob 19h za +Alojza Lešnik</i>
Sobota	Vid
15.06.	<i>ob 7h za +Franca in Jožefo Veber</i>
NEDELJA	11. MED LETOM
16.06.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Franca Zupanc, obl.</i> <i>ob 10h za +Andreja Križan, obl.</i>

* Katoliški študentski domovi že zbirajo prijave za prihodnje leto. Kontaktne številke lahko najdete na:

<http://www.unipas.si/katoliski-studentski-domovi/ljubljana>

<http://www.unipas.si/katoliski-studentski-domovi/maribor>

<http://www.unipas.si/katoliski-studentski-domovi/koper>

*****

OB EVANGELIJU 10. NEDELJE MED LETOM

In pristopil je
ter se dotaknil nosil –
nosivci pa so obstali –
in je rekel:

»Mladenič, rečem ti:
Vstani!«

In mrtvi je sédel
in začel govoriti;
in dal ga je njegovi
materi.

(Lk 7,14–15)

Lk 7,11–17

BOG NAS BO OBISKAL

Evangelist Luka, ki nam je prejšnjo nedeljo govoril o bolezni, nam danes pripoveduje o smrti. Ne o smrti starčka ali odraslega bolnika, temveč o smrti mladeniča. Ne leži doma na parah – že ga nesejo na pokopališče. Nima bratov in sestra – je edinec. Povrh vsega je njegova mati vdova. Primer, do skrajnosti zaostren, evangelist pa nam ga slika v skopih obrisih in skoraj neprizadeto. Vse se dogaja pred mestnimi vrati, kjer Jezus sreča pogreb. Vdova se mu zasmili, pa ji reče, naj ne joka. Potem ustavi sprevoz, se dotakne nosil in reče mladeniču, naj vstane. Ta brez obotavljanja stopi na noge in začne govoriti. Jezus ga vrne materi. To je vse.

Evangelistu bi mogli reči: Dragi Luka, kar si napisal, se lepo bere. Če ti verjamemo vse drugo, ni razloga, da ti ne bi verjeli tudi tega dogodka. Vprašamo pa se, komu je to v pomoč. Koliko vdov je bilo v tistem času v Palestini, ki so še naprej ostale vdove; koliko mrličev, ki jih ni nihče obudil; koliko pogrebov, ki jih ni nihče ustavil. To tvoje pripovedovanje o mladeniču iz Naina je nekaj tako izjemnega in oddaljenega od naše vsakdanjosti, da z njim ne vemo kaj početi.

Morda bi nam Luka odgovoril nekako takole: Tega, kar ste mi pravkar povedali, sem se zavedal že takrat, ko sem dogodek vrgel na papir. Takratnim vernikom sem bral v očeh isto vprašanje. Če dodam, da je mladenič kasneje ponovno umrl in bil pokopan kot vsi drugi mrlič, postane pomembnost njegovega obujenja še manjša.

Dogodek pa ima drugačno sporočilo: povedati hoče, da je Nekdo, ki vidi solze vseh vdov in sliši vzdih vseh pogrebcev sveta. Ta Nekdo ni brez srca. Vsi jokajoči se mu smilijo. Ta Nekdo bo nekoč – on ve, kdaj – ustavil vse pogrebe in vsem žalujočim rekel: Ne jokajte! Z oblastjo, ki jo ima nad smrtjo, se bo dotaknil vseh nosil in vsem mrtvim zaklical: Vstanite! Takrat se bo res reklo: Bog je obiskal svoje ljudstvo.

Po: F. Cerarju